

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΟΥΛΗΣ 1, ΤΗΛ. 30.461 || ΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ || ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ || ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΡΥΤΙΔΕΣ

ΨΙ, ΒΛΕΠΟΥΜΕ

ΞΕΝΑ

ΕΛΕΓΙΑ ΣΤΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ

Τίναξε με όρη την πόρτα και μπήκε. Ήταν ο φίλος μου, που άναφρα στο προηγούμενο χρονογράφημά μου. Ή αλήθεια είναι πώς τον περιμένα. Ήθερα τον άνθρωπο κι' έτσι είχα προετοιμάσει τον έαυτό μου για μια τέτοια επίσκεψη. Είδη πώς μοδίκανε ολιγώτερη έντυπωση απ' ό,τι περίμενε. Πέταξε το καπέλο του πάνω στα χαρτιά μου κι' έβλεψε το κομμάτι του για να φανεί κάπως ψηλότερος, καθώς είχε την όπεροχη να είναι όρθιος κ' εγώ καθισμένος.

ΦΗΜΗ

Κάποιος πολύ γνωστός κ. Χ. μεταξύ τριών κακών αστείων κ' ενός όποφερτού, βάλθηκε να εξετάσει το γ λ ω σκό μας ζήτημα. Νά πάρουμε τα όσα λέγει στα όβαρα; Μά τότε θα έπρεπε να δημοσιεύσουμε εδω όλόκληρο τό χρονογράφημά του, για να δούν κι' οι άνομοίστες μας ός πού μπορεί να φτάσει ή εδποχρέωση της έπίδειξης πνεύματος.

Η φήμη έχει παράδοξες ιδιοτροπίες. Δημιουργεί θρούλους. Καταστώνει να ξελάττει τόσο τη φαντασία, πού στο τέλος να γίνεται πιστευτό, πώς μια κοινή σαρόβλλα έκλεισε τό λιμάνι της Μασσαλίας! Ασφαλώς κάτι τέτοιο έχει συμβεί και μέ τον κ. Χ. Μας μένει λοιπόν άνεξήγητη ή σκληρότητα του να διαφεύξει, κάθου τόσο και λιγάκι, τά εδουρητικά περιστατικά, ποú δημούρησαν τη φήμη της σπριτζόδας του.

τολογία, είναι παρηγορη ή εξακρίβωση πώς υπάρχουν άκόμη «εστίες» όπου ο άνθρωπος κρατά τά δικαίωματά του κι' όπου τό ελληνικό πνεύμα είναι ίκανό να ένθουσιάζει νέα παιδιά.

Κάτω από τό θλιβερό ουρανό της Νορμανδίας, μέσα σ' ένα κτίριο βαρύ και καταθλιπτικό, όλόκληρο ένα σχολείο συγκλονίστηκε στό όφελιμο ξαναζωνάτνεμα των «Βατράχων», ποú ή φρεσκάδα τους, είκοσι τρεις φορές αιώνοβια, παραμένει μια άπό τίς πιο λαγαρές πηγές της ελληνικής μεγαλοφύας.

Νά προσθέσουμε τίς κρίσεις μας; Νά κάνουμε σχέδια; Υποδείξεις; Προτιμούμε να σιωπήσουμε, μια κι' αυτή, καθώς είπαμε, ή επίσημη σκηνή μας έχει φαίνεται προγράψει τον Άριστοφάνη.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Οι άγώνες και διαγωνισμοί για πρατεία, κατρότητες, προβάδίσματα κ.τ.ρ. είναι ός γνωστό πράγματα χαρακτηριστικά τό του τόπου μας. Τίποτα δέ γίνεται ποú να μήν προκαλέσει και μερικά αντίστοιχα προβλήματα φιλότιμου. Έτσι δέ «Συνεργάτης» μιράς κάποιας ή φημερίδας ποú πάντοτε και έπιμελώς άποφεύγει να κάνει άνεως της ύπαρξης των «Νεοελ. Γραμμάτων» στη φιλόλογική σελίδα της—για λόγους εδνοθη, άναφέρει δέ και σχολιάζει έπιστολιμένα ός και την τελευταία μπακαλοφυλλάδα—δ «Συνεργάτης» λέμε αυτός, άγωνίζεται τάρα

να πείσει τό νοήμον κοινό ότι αυτός πρώτος επένωσε και τό γλωσσικό συνέδριο. Διαβεβαιώνει άκόμα ότι άπειρες άλλες φιλόλογικές πρωτοβουλίες ποú συνεκλήθησαν την Έλλάδα, έχουν αυτόν για πνευματικό πατέρα. «Ότι τό έχει κέρει επάγγελμα να προτείνει πρωτότυπες ιδέες. «Ότι οι λόγοι πρέπει να τοú όφειλουμε χάριτες γιατί τοú εμπνέει. «Ότι διεκδικεί μέν τά πρωτεία, αλλά είναι και όλος διόλου άνοδιόταλης κλπ. κλπ.

Και όταν μέν τά πράγματα αυτό περιορίζονται μέσα στα πλαίσια της εδσημοσύνης, κανείς δέν άποφασίζει να συγκινήθει. Έπειδή όμως ο συνεργάτης εξοργίζεται πολλές φορές άκριβώς γιατί δέν τον άξιόνουν προσοχής, παρεκτρέπεται κιόλας. Έτσι έφθασε στό σημείο την περασμένη βδομάδα να λαχुरισθεί πώς οι λόγοι δέν «εμπνέονται» άπλω όπ' αυτόν αλλά και τον «κλέβουν». Συναργάτης των «Νεοελληνικών Γραμμάτων» άπάντησε μ' έπιστολή του στον λαχुरιστόν αυτό. Έμεις δέν θ' άναμιχθούμε στη συζήτηση. Άπλω και μόνο θα βεβαιώσουμε τον «Συνεργάτη» της έφημερίδας, ότι, άποú τό ζήτημα τό του της πατρότητας έχει γίνει πιά όπόθεση της ζωής του, θα τοú παραχαρήσουμε εδχαρίτως αυτό τον τίτλο.

ΑΝΥΠΟΛΗΨΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΣ

Φίλος τοú περιοδικού μας μάς έφερε ένα βιβλιοράκι ποú περιέχει ένα μοναδικό παίχημα δέν πρδκείται να κάνουμε κριτική στό περιεχόμενο, μά μάς είναι άδύνατο να μήν άναφέρουμε αυτόσοι τον τίτλο της συλλογής (:), τουλάχιστο για την πρωτοτυπία του: «Πρό τριακονταετίας έχω καιέ την έξής τριακοντατριπύλλαρον λέξιν ή όποια άκριβώς εφαρμόζεται σήμερα. «Ότι ο κόσμος θα καταλήξει εις ένα (πάρτε άναπνοή) ΕΙΔΟΛΟΧΡΗΜΑΤΟΥΓΝΑΙ-ΚΟΛΑΤΡΟΥΕΥΔΟΥΠΟΚΡΙΤΟΛΗ-ΣΤΟΣΟΔΟΜΟΓΟΜΟΡΟΣΦΑΓΕΙΟ-ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ».

Κακόμοιρε Γουτεμβέργιε, άν ήξεις τί θα ύποβοηθήσους με την άνακάλυψή σου, μπορεί να μήν την έκανεσ ποτέ!

ΦΙΛΙΣ

Τόσο οι θεατρικοί συγγραφείς όσο κι' οι κριτικοί δέν καλοπέρασαν καθόλου σέ μια διάλεξη, ποú έδωσε τάρα τελευταία στό Παρίσι ο γνωστός Γάλλος σκηνοθέτης Μπατό.

— Οι σύγχρονοι συγγραφείς, είπε, δέν μάς είναι άπαραίτητοι. Έάν ύπάρκουν, τόσο τό καλλίτερο, άν δχι, έχουμε τους κλασσικούς...

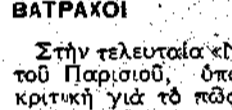
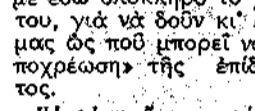
— Καί για τοús κριτικούς:

— Στην κριτική θα πήγαινε μια χαρά για σκηπέτρο ένα άσπρο ραβδί.

— Έρχονται για ν' ακούσουν κι' όχι για να δούν. Έπρεπε ν' άναθούτον τη θέση τοú κριτικού στους τυφλούς τοú μεγάλου πολέμου... Δέν κρίνουν ποτέ τό σύνολο, μ' άποσπάσματα.

— Έάν όμως δέν προσφέρουν τίς ύπηρεσίες, όυτε και βλάπτουν, μά και τό κοινό δέν τοús λαμβάνει όπ' όψει...

Καθώς βλέπετε, ένας άπό τοús κυρίαρχους τοú γαλλικού θεάτρου, δέ βρίσκεται και σε πολύ τρυφερές σχέσεις με τοús «κατ' άνάγκη» συνεργάτες τοú.

— Λοιπόν;...
— Έγώ τον πρότρησα. Ήταν μια πρόκληση και τη δέχτηκε άμέσως.
— Δυσμορφίες; Ξ;
— Ναι.
— Τι διάβολο, τόσο γερασός;
— Ποδός τό συμπερανας αυτό;
— Πούθου; «Αμ' άρχισες ν' άπλώνεις στό χαρτί τά γεγονότα της ζωής σου. Ή φαντασία πάλι περίπατο δηλαδή. Κάνεις τά πρώτα όγκήματα της αδοβιογραφίας σου. Πάντα τά δνεира και μαζί τους πάνε περίπατο και τά νεϊάτα.
— Μά έσένα περιγραφα.
— Τι να σέ κάνω, άν δέν έχεις πιά όυτε την έλάγχιση έκείνη διαύγεια για να δεις, πώς μέσα σ' όλ' αυτά δέν ύπήρχε παρά μονάχα ο έαυτούλης σου και τίποτ' άλλο.
— Κάθου. Πήρε τό πακέτο πάνω άπ' τό γραφερό μου κι' άναψε ένα τσιγάρο. Φύσηξε με θόρυβο τον καπνό και μύλησε.
— Μά μή θάρρεις πώς μοδίκανε έντύπωση ή άπαρχή της κατόντας σου, την περιμένα.
— Α, ναι;
— Άργησε μάλλιστα, τόσο ποú παραλίγο να νοήσω πώς θα είχες την κοκή πρόθεση να δημοσιεύσεις μια παρατήρησή μου.
— Πουά;
— Τό πόσο γρήγορα γεννάει όλοι στον τόπο μας. Όλοι... έκτός άπό μένα! (Γέλασε ατύρασκά). Αί τό έξέρει δά τό μόνο ελάττωμα ποú δέν έχω είναι ή μετριοφροσύνη, μά και ή θεωρώ καθαρή όπακρισία. Και κάνοντας την παρατήρηση πώς όλοι γεννάτε γρήγορα στον τόπο μας, δέν τό λέγα γιατί τοχουν άσπρίζουν τά μαλλιά σας ή τίς κοινές φησιογνωμίες σας τίς αλλακάζουν οι ρυτίδες. Όχι! Γεννάτε φιλόδοξα μου εδω! έλάτε και χτύπησε τό μέτωπό του. «Ό,τι έχετε να πείτε, τό λέτε ίσομα τά τριάντα ή τά τριανταπέντε, τό πολύ σας, χρόνια. Έπειτα και για όλη την αποδολοιπή ζωή σας, άναμοιάτε τίς ιδέες των είκοσι πέντε χρόνων, νοσταλγήτε τά δνεира ποú κάνετε τότες και ζήτε με τά αίσθήματα ποú νιώσατε τότες. Παίρνετε πιά μολύβι και χαρτί για να γραψίτε σε ήφημερίδες, σε βιβλία, σε ήμερολόγια, σε περιοδικά, τέλος παντού. Τ' άπομνηνεύσατε σας. Άπό τη στιγμή αυτή, δηλαδή, και για όλόκληρα τριάντα ή σαράντα άκόμα χρόνια, βιάζετε έσεις οι τδιοι, τον έπικηθεία στον ίδιο νεκρό σας. Δέ μπορείτε να καταλάβετε τί πάλη είναι, να ζει κανείς άνάμεσα σε τόσο μέτρον ανθρώπων! Είναι φορές ποú βαρρά πώς κι' ατόνανε τον άπτικό ούρανό τον πάνει μπροστά σ' αυτό τό θέαμα, μια τέτοια δνία, ποú άρχινα, κατά τό μέτρον ήνα, χαμουρείται, να χαμουρείται έκει, άγάμους άπ' τό Λυκαβητό και την Ακρόπολη. Νά, έτσι είπες κι' άνωίξε μια πηχύ στόμα.
— Άθελά μου χαμουρήθηκα κι' έγώ. Αυτό τον έκανε να σηκωθεί καταευχαριστήμενος.
— Φεύγω. Μήν πάρεις τον κόπο ναρθείς πιά με βρεις, τι να σέ κάνω. Δέν πιστεύω ποτέ σε τίποτ' άλλο παρά στα νιάτα. Σ' όσους είναι γεμάτοι άνησυχίες κι' άνοήτησες, σ' αυτός ποú πριν έδλόκαρ τρίς σε κράζει εν' έτοιμο ν' άρνηθούν όλες τους τίς πεποιθήσεις. Κ' εδω άρχισες να σελιδοποιείς πιά

φέρει στο τέλος στις κατακόμβες της Ρώμης και να βρει την ησυχία του. Στην άγκλίτα του άκουμπάτας και σήμερα ο βοσκός, χαίρεται βλέποντας τά άρνια του να βόσκουν. Τό κυπό μπαστούνι θεωρήθηκε πάντα άπ' τοús ανθρώπους ως ίερο, ή κοσμική όμως μορφή τοú ίερού μπαστουνού, τό μπαστούνι τοú περιπάτου, είναι καιρός τάρα ποú οί άνθρωποι τό πέτασαν.
Μόλις θμιοτόνα σήμερα την είκόνα του. Όταν κανείς όμως άναπολεί την περασμένη ζωή του... Σκέφτεσαι την πρώτη σου άγάπη και μάτια προσπαθείς να θυμηθείς τ' όνομά της, άν λεγόταν Άμωλία ή Σοφία και πώς ήταν στη μορφή της. Έίσως να θυμηθείς μόνο τό όρεμα ποú φορούσε και την πλατύφυρη ψάθα της. Τίποτα άλλο. Άξαφνα όμως άκούς κάτι. Άκούς ένα γνωστό ρυθμικό κράτος. Είναι τό μπαστούνι δταν πήγαζες στό γραφερό σου. Περνώδες μπροστά άπό έναν κήπο κι' άπό ένα φράχτη με σιδερένια κάγκελα. Ο όσοκός όρμος σου έσυντόμεισε καθώς έοερνες τό μπαστούνι πάνω στα κάγκελα. Πόσο γλυκά ήχούσε ο χτύπος του! Όπως οι περιπατητικοί φιλόσοφοι, μόνο περιπατώντας φιλοσοφούν, έτσι κι' οι ήπιότες περιπατώντας άγοστούν. Είναι οι περιπατητικοί της καρδιάς.
Υπάρχει ένας τρόπος σίγουρος για να κατακτήσει κανείς μια γυναίκα. Νά μπορεί να κατακτήσει την ψυχή της. Άλλά για να κατακτήσει την ψυχή της γυναίκας πρέπει να μόνει μαζί της ένα μακρινό περίπατο.
Έίσως σήμερα να υπάρχουν πολλοί δυστυχιόμενοι έρωτες, γιατί οι άνδρες δέν έμαθαν άκόμη να περιπατούν.

— Άθελά μου χαμουρήθηκα κι' έγώ. Αυτό τον έκανε να σηκωθεί καταευχαριστήμενος.
— Φεύγω. Μήν πάρεις τον κόπο ναρθείς πιά με βρεις, τι να σέ κάνω. Δέν πιστεύω ποτέ σε τίποτ' άλλο παρά στα νιάτα. Σ' όσους είναι γεμάτοι άνησυχίες κι' άνοήτησες, σ' αυτός ποú πριν έδλόκαρ τρίς σε κράζει εν' έτοιμο ν' άρνηθούν όλες τους τίς πεποιθήσεις. Κ' εδω άρχισες να σελιδοποιείς πιά

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	
ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΜΙΑΣ ΚΙΝΗΣΗΣ	τοú κ. Άγγελου Τεζόκη
Ο ΚΗΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ,	διήγημα τοú κ. Γιώργου Θεσοκά
ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΠΟΥΣΚΙΝ	ο ΆΝΡΥ ΝΤΥΒΕΡΝΟΥΑ τοú κ. Φρανσίσ ντε Μιουάντηρ
ΠΟΙΗΣΗ	Πούσκιν, Ε. Σουλλένη, Ν. Σφουρέρα, Γ. Γιάννα
ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ	Τοζότης
ΜΙΑ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ	τοú Τζέμης Κέν
ΔΕΚΑΤΕΣ, όμιλία	τοú κ. Γιάν. Σιδέρη
ΤΑ ΧΑΡΤΙΝΑ ΠΑΛΑΤΙΑ	τοú κ. Ν. Λουριπό
ΜΟΥΣΙΚΗ	
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΣΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ Β. ΠΟΠΑ	τοú κ. Άντ. Μισοκοιδή
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	
ΦΡΑΝΤΣ ΛΙΣΤ, βιογραφία	
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ	
Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ	τοú κ. Ε. Τζαμουρήτη
ΤΙ ΛΕΜΕ ΕΜΕΙΣ... ΚΑΙ ΠΩΣ	
ΜΑΣ ΒΑΛΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ	Έρευνα τοú κ. Θ. Προδρόμου
Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ	Άγγος
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΑΘΑΝΙΣΜΟΣ	τοú κ. Ν. Δελιγεωργή
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ	κριτική των κ. κ. Γ. Πρότομα και Κλ. Παρίση
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ	

ΒΑΤΡΑΧΟΙ
Στην τελευταία «Νούβελ Λιτεραιρ» τοú Παρισίου, ύπάρχει μια μικρή κριτική για τό πώς σ' ένα σχολείο της Νορμανδίας ανέβασαν οι μαθητές ένα άπό τά άθάνατα άριστουργήματα τ' Άριστοφάνη, τοús «Βατράχους». Άνομοίστες εδω μερικά χρόνια κριτικόν σημαία της γιατί νομίζουμε πώς θα σταθεί για όλους μας ένα μάθημα πολιτισμοú, όταν μάλλιστα άναλογιστούμε πώς κι' αυτή ή επίσημη σκηνή μας άγνόησε ως και τάρα τον Άριστοφάνη, ποú άπέκταται τό άγεραστο πρότυπο της άτύρας και τοú γέλου.
«Νά ξαναθυρή άνάμεσα άπό τίς ψυχές των παιδιών μας τη χαοούμενη κι' άνάλαφρη ψυχή τοú Έλληνοποιήτη, να χαρίσει σ'όύς «Βατράχους» μια στιγμή άπό την έφημερή ζωή μας, αυτή φαίνεται πώς στάθηκε ή βοθεία επίσημα— αυτό ποú άποφασίσε και πράξατοποίησε τόσο έξογα τό σκηνοθετικό αυτό τόλμημα στο σχολείο Roches της Νορμανδίας.
Σε μια πρώτη ματιά μπορεί να φανεί τομηρό κ' επικίνδυνο τ' άνέβασμα των «Βατράχων» σε μια σχολική σκηνή, με μαθητικά μέσα. Ή τσουχτερή ελρωεία τ' Άριστοφάνη και ο όμως ρεαλισμός του προσκατεί μια βοθεία κατανόηση τοú ελληνικού πνεύματος, για να έπίτρεπει σε παιδιά να έκφραστούν όπως τό κατόρθωσαν, βοηθούμενα άπό τη δροσιά και τό νεανικό ένθουσιασμό τους.
Έίνα φανερό πώς δέν έπρόκειτο για μια άπλη σχολική παράσταση. Τό καλλιτεχνικό, διδαχτικό και κοινωνικό άποτέλεσμα: μιράς τέτοιας προσπάθειας, είναι άναμφισβήτητο. Στην έποχή μας, όπου οι άπασχολήσεις με ήθικό περιεχόμενο όλο και ύπαχωρούν μπροστά στη συμφέροντόν έαυτό σου σε τόμο. Περιώρρες δηλαδή τό ένδιαφέρον ποú μπορείς να μοú προσφέρεις, στο χρονικό διάστημα μιας ώρας. Έπειτα ή μόνη άπασχόληση ποú θα μ' άπομείνει, θανά, να σε τοποθετήσω στη βιβλιοθήκη των άναμνήσεών μου. Έννοια σου, τόκατα κιάρας! Για ά σου.
Έφυγε. Τόν εύχαριστώ για τη φιλία του, μοδύσε τό θέμα ένός άκόμα χρονογραφήματος...
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΙΑ ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΛΚΟΣΕΝΙΚΟ

ΤΑ ΧΑΡΤΙΝΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

ΤΟΥ Κ. ΝΙΚΟΥ ΛΟΥΡΩΤΟΥ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶ-
 ρος, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Καρναβα-
 λίου, κάποιοι βιρτουόζοι τοῦ βιολιού
 ἔβλεπον πρῶτος ἰδέα, μασκαρα-
 δισμένοι σὸν διάβολος με κέρατα καὶ
 βύβρα, νὰ ἐκτελέσει τὸ «Καρναβάλι
 τῆς Βενετίας» τοῦ Παγκραίου. Γὰρ
 νὰ ἐντέλλει ἀκόμη περισσότερο τὴν
 ἰστορικὴν ἐντύπωση, ἔκρινε πλῆθος
 ἀπό κούρτινες σὲ διάφορα μέρη τῆς
 καθύστερας ἀρκετοῦ μουσικοῦ, οἱ
 ὅποιοι θὰ ἐπαρῶν-ὄ καθέ τις με τὴν
 βραρὰ τοῦ τὴν μελωδία ἀπὸ τὸν προ-
 ροηούμενο. Ἡ σατανικὴ αὐτὴ συναυ-
 λία — ποὺ ἔγινε φυσικὰ σὲ μιά πολλή
 ἥλις — Ἀμερικῆς — ἀναγομένη με
 κερσόμαζες ἀνατριχίλλουσες κεκλεισ-
 τὴς.
 Ἡ μέρα τῆς συναυλίας ἐφθάσε, ἡ
 καθύστερα γάμιος ἀρξάν τὴν τελευταία
 θέαση καὶ ὁ διάβολος παρουσιάθη
 στή σκηνή. Διαμοιωνόδη χειρο-
 κροτήματα τὸν ὑποδέχτηκαν. Τὰ κε-
 ράτα ἦταν φυσικάτα, ἡ ὄρα τερα-
 τιστικὰ διαστάσεων, καὶ τὸ κόκκινο
 δέρμα τοῦ γυάλει σὸν ἀσπῶκος
 βρασιμένος. Ἦταν ἓνας ἀραιότατος,
 ὅς ἅλ οὐ τοῦ τελείως διάβολος. Στὴν
 ἀρχὴ ἔκανε μερικὰ βόλτες πάνω-
 κάτω γιὰ νὰ κορυφώσῃ ἡ περιέ-
 γνεια τὸν ἀυτοπόνο ἀκροατῶν. Ἐ-
 πί τὸ τέλος στοιμάτισσε, σὴκουσε σὲ
 τὸ βιολί, ἐξέτασε ἀρκετὸ κορδὸ
 τοῦ ἀριτοῦ κ' ἔξαφνα, σὸν μ' ἓνα
 λυθόνημα τοῦ Ἀδῆ, ἀρχισὲ νὰ παί-
 ζει. Μόλις εἶχε φθάσει στὴ μέση τοῦ
 θέματος, ἔσαν μ' ἀόρατο ὄργανο ἐ-
 ξασκλόδησε τὴν μελωδίαν, τὴν πῆρε
 ἐπὶ τὸν ἄλλο, ὅς ποὺ τὸ κομμάτι
 ἔκαμε τὸν γυρο ἀπὸ τὴν μιά γωνιά
 στὴν ἄλλη.

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΙΝΙ

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παρέ-
 ρες αὐτῆς μουσικῆς περσόνας ὁ
 διάβολος με μεγάλα βήματα πάνω
 στὴ σκηνή, ἔβγαζε καὶ ποὺ μιά
 βατανική κραυγὴ καὶ ἔσαν ἐρχόμενα
 ἢ σερὰ τοῦ ἐπιανελέμην με φοβε-
 ρὰ παραλλάξ τὴν μελωδίαν, ποὺ
 ἀκούγονταν ἀπ' ἄλλες τῆς μεριῆς. Ἡ
 συνουσία τελείωσε μ' ἓνα ουστανικό
 butti.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ

Στὸ Ζάμπουκωμο διεκθύνει ὁ
 Τοσανίνι τὸν Μαντζινο Ἀδὸ τοῦ Μό-
 νουαζε, τοῦ Ἀρχιμουσικοῦ τοῦ
 Βόρνη, τὸν Φιλίσον τοῦ Βέρνι καὶ
 τὸ Φιντέλι τοῦ Μπερδέν. Ὁ Μπερ-
 δὸ Βάτσε διεκθύνει τὸ Φίραρο καὶ
 τὸν Ζουάν τοῦ Μόσαρε, ἐπίσης τὸν
 Ὀρφέα καὶ Ἐδουίνου τοῦ Γαλιό.

Με τὴν ἐκυρία τὸν ἑορτασμὴ τῆς
 Στὴν ἐκτακτὴ σὴν θέσῃ τοῦ διεκ-
 θυντοῦ τῆς Φιλομουσικῆς τῆς Νέας
 Ὠρέης.
 Ἡ Ὀπερα τοῦ Βελγυαίου ἀνε-
 ἔσασε τὸ «Ὁλέν-καβαλιέρο» τοῦ Σερβίν
 με μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ.

ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ἡ Γερμανία Ὀπερα μετ' ἄλλων ἔργων τὸν
 Ὀρφέα καὶ τὴν Ἀλκίστην τοῦ Γαλιό, τὸν
 Πελιδά καὶ Μελομένη τοῦ Ντε-
 μισσοῦ καὶ τὴν Κάριην τοῦ Μαλιέ. Ὁ
 Ἰταλικὸ πάλιν με τὴν καλύτερη ὀρά-
 δα τῆς Σαλλας τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς
 Ὀπερας τῆς Ρώμης: Ἀίντα, Ὀθελλό,
 Φόστορ καὶ Τοσαντίνο.

ΕΝΑ ΔΙΔΑΧΤΟ ΡΕΖΙΤΑ

Στὸ παρῶν κτλ. δὲν ἀπέχει καμιά
 τιμὴ, ἀπὸ τὴν ἕρως. Ἐπαγορευ-
 εῖται ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς ἕποντας ἐρ-
 ῶνας. δὲν ἐρεχται ὁμοσ καὶ κανένας
 χωρίς νάξι κάποιον δουλειά καὶ χωρίς
 νὰ ζητήσει τὴν ἀδεία ἀπὸ τὸν ἀρχιδιο.
 Ὁμοσ κἀνὸν νὰ ἔδῃ πρὶν τρωτῶσθαι μέσῃ.
 Ἡ πρώτη ἐπίτηκος ἐλεγε ὅτι δρισκε-
 σαι σὸν ἔπασθῃμα ἀσπυροῦ ποὺ εἶνε
 ἔπασθῃμα δὲ σαπλαρ καὶ δουλολεθεσθαι
 νὰ περὶσθῃ ἀνὰμωσ ἀπὸ στίδας κασθ-
 οῦ.

Ὁμοσ ἀρχικό νὰ καταλαβῶν ὅτι
 ἡ παρῶνα μὸν ἐλεγε μετὰ δὲν εἶνε
 ἡ ἀπαρῆτης. Ἐργάτες, ἡ φησὶν, ἔπασθῃ
 μαλίστῃρας μὸν ἄμωσ, ἡ φησὶν, ἔπασθῃ
 καὶ κροσὸν σὴν δὲ ἓνα σὸν ἄλλο τῆ
 γυρῶσθαι. Τὸς ἐπὶ τὸν φησὶν ὅτι ἐλεγε
 νὰ περὶσθῃ ὅτι σμειῶσθαι ποὺ κἀνὸν
 σὸν σὸν κροσὸν. Κάποιος ἐργάτης
 μιλῶσθαι ὁ πὸν ἕρως ἀπ' ἄλλος.
 μὸν λέει λίγο ἀπὸμωσ, ὅσο ποὺ μετὰ
 κροσὶνε ἓνα... τρωτῶσθαι σὰν.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ Κ. Β. ΠΟΠΑ

ΤΟΥ Κ. ΑΝΤ. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗ

Εἷμα μεταφράσει στήν ἑλληνική
 ἐλεγε διήγημα τοῦ περὶγράφου κ. Β.
 Βίκορ. Ἦν Πόπα καὶ γιὰ τὸν δι-
 μοσίου, ἐπὶ μετὰ νὰ προσέσθῃ καὶ
 κάποιο κριτικοβιογραφικὸ σημείωμα
 γιὰ τὸν συγγραφέα. Αὐτὸς εἶνε κα-
 τὰ βάθος ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὅποιον,
 ἓνα στοιχὶ ἀπόμωσ τοῦ Δεκέμβρη,
 ἡ φησὶν τὸ ἡλεκτρικὸ κοουβιὸ τῆς
 ἐξασπῶρας ἓνος σπυρὸ μικροῦ, ποὺ
 ποὺ δωσπῆρικὸ τοῦ ἔκανε τὴν ἐντύ-
 πωσιν ὁμοσ ἀπομωσ ἄμωσ ἰστορῖων
 πορτοῖου, σὲ μὴν ἰστορῖων πῶσθῃ
 τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸν ἕρως κα-
 ρποεῖ φορητοῦ μὴ βιβλία, περὶ
 ἔπασθῃ, ἐπὶ μετὰ νὰ προσέσθῃ καὶ
 ἓνα σερὸ μαλοβία ἀσπῶκος ριχήμεν
 ἔδω καὶ κῆ. Τὸ δωμῶτο μικροῦ ἓνα
 νῆβρῖν σὸν βάθος σκεπασμένῃ με
 ἀρῆτα ἐργασίρια γαλιὰ καὶ σῶσθῃ τοι-
 γουμα διάφορα κῆρα, πορτραῖτα καὶ
 ζωγραφεῖα—ἐλεγε δουλειὰ ἀπὸ τὸν
 κῆρα. Καὶ μέσῃ σὸν μωσκόταδο τῆς
 ζωγραφίσεως ἐκείνης, ποὺ λέει καὶ ἔ-
 πίτηδες δημιουργοῦσε μὴ κατὰ τὴν
 ἀμωσῶρα, ἀκούσθῃ τῆς λεπτῆς
 καὶ φρενῆ φωνῆ τοῦ Βίκορ. Ἦν Πόπα
 νὰ μὸν ἔλεγομῃ παραμῖνη ἔπασθῃ
 γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τοῦ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοι.
 Ζωγραφεῖα μὴ περιστατικὰ καὶ
 μελλόντικα σὲμῃ ποὺ πλοῖται
 καὶ ἔχουν νὰ πλοῖται ἀκόμη τὴν
 θηρῆση τὸν 45 χρόνων τοῦ.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Μὲν παρὸν μόνος. Τὸ κροσὸν ἐλεγε
 στὴν, ὁ ἔσθῃρος καὶ τὸ σὴν τρωτῶσθαι
 ἐλεγε ἀπὸμωσ καὶ ὁ μαλίστῃρας μὸν
 νομῖται πὸν ἄμωσ καὶ χωρίς γυρῶσθαι
 τῶρα. Ἄν καὶ δὲν κἀνὸν ἔσθῃριν σὴν
 στὴν στὴν, ἀλλ' ὅσοι εἶνε μωσῖνη,ς
 χωρίς σὸν νὰ περὶσθῃ τὴν παραμῖνη
 ἐπίτηκος ὅς κανένας. Μιά γυρὸ μὸν
 νὰ—ποὺς ἔλεγε τὴ νὰ γυρῶσθαι ὅσο πῶ
 ὁμοσ—ἔλεγε καμὴ ἡ κροσὶνε μὸν τῶ
 δεικτῆ στὴν ἔσθῃριν γιὰ τὸν κροσὸν.
 Μὲν παρὸν μὸν λέει σὴν σὴν, ἓνα κῶ
 ταίε τὸ μωσῖνη καὶ κάποιος κρο-
 σί μὴ μωσῖνη.

Ο Κ. Β. ΠΟΠΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕ-ΧΙΝΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΟΣ. ΕΣΧΙΣΤΕΙ Η ΑΝΕΣΤΙΝ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο ΜΑΓΟΣ ΤΩΝ ΗΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

ΦΡΑΝΤΣ ΛΙΣΤ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ ΤΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ]
Μελέτη περί τον μαγικό τον κόσμο...

...και το σύνολο, τη στιγμή που βροντάνε τα κανόνια του 1848.
'Υστερ' από μια περιπέτεια στην Ουγγαρία, μπαίνει μαζί με την επανάσταση στη Γερμανία.

ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΡΟΚΗΡΗΣΣΑ

Στο 1847 μία τελευταία τουρνέ τον καραβάει στη Ρωσία. Στο Κίεβο, την επαύριον ενός νοτιοεσθονίου λαοβίαι...

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΑ ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ Ο ΚΡΥΟΧΡΗ ΜΠΕΡΛΙΟΣ, ΤΣΕΡΝΥ, ΛΙΣΤ, ΕΡΝΣΤ, ΚΑΘΑ ΑΙΟΘΥΡΑ ΤΟΥ ΚΡΥΟΧΡΗ.

...αυτό το ποσό. Το γράμμα αυτό είχε την υπογραφή: Ριχάρδος Βόνιερ.
ΒΕΙΜΑΡΗ
'Ο δοκιμαστικός Αλέξανδρος είχε δεχτεί ενδιάμεσα στη μικροσκοπική...

...τον καιρό του, την περιουσία του...
'Αποδοτική την και επηρεαστική, βαθεύει σπουδαίως βλέποντας πως με τη δουλειά που σαν καλλιτέχνης πέτυχε να...

...'Από παρόμοιο είναι κείνη τη που ο άφορμά Νά μπορούσα να περιγραφώ...

...'Ο Άλφρετος εξέτασε το κρανίο και γνώρισε τον πραγματικό και ακριβώς οριστικό διάστημα...

Ο ΚΗΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΙΣΣΙΑ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3]
...το νεκροταφείο, όπου εστάθη συνταχθέντα τα άλλα παιδιά...

...και ούτως ήνεκα ένα από τα κορίτσια.
'Ο Άλφρετος εξέτασε το κρανίο και γνώρισε τον πραγματικό και ακριβώς οριστικό διάστημα...

...μαζί, έναν άλλο τόν. Δεν καταλάβαινε καλά, αλλά ούτε προσπαθούσε να καταλάβει. Δέ ζήτησε πληροφορίες...

Η ΛΑΪΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΡΑΪΤΣΑΣ

Πληρωσάν με μάλιστα δεκά χρόνια, από τότε, από μια ομάδα νέων ιδρυτών στην πόλη της Λαϊκής Βιβλιοθήκης...

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Στον «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ» της 27 Φεβρουαρίου διαβάζουμε το δεύτερο άρθρο...

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Οι πληρωσάντες ιδρυτές της «Οικίας» Δρασκουλάου, διευθυντές των «Νεοελληνικών Χρονικών»...

ΠΡΩΤΑΝΟΝΙΣΤΕΙ ΤΟ ΙΣΟΝΙΚΟ

...Επρωσάνιστε το Ισόνικο...
...Επρωσάνιστε το Ισόνικο...

ΕΡΩΤ ΦΑΥΝ ΟΛΙΒΙΑ ΝΤΕ ΧΑΒΙΑΝΤ

...Ερωτά Φαύνη...
...Ερωτά Φαύνη...

ΕΡΩΤ ΦΑΥΝ ΟΛΙΒΙΑ ΝΤΕ ΧΑΒΙΑΝΤ

...Ερωτά Φαύνη...
...Ερωτά Φαύνη...

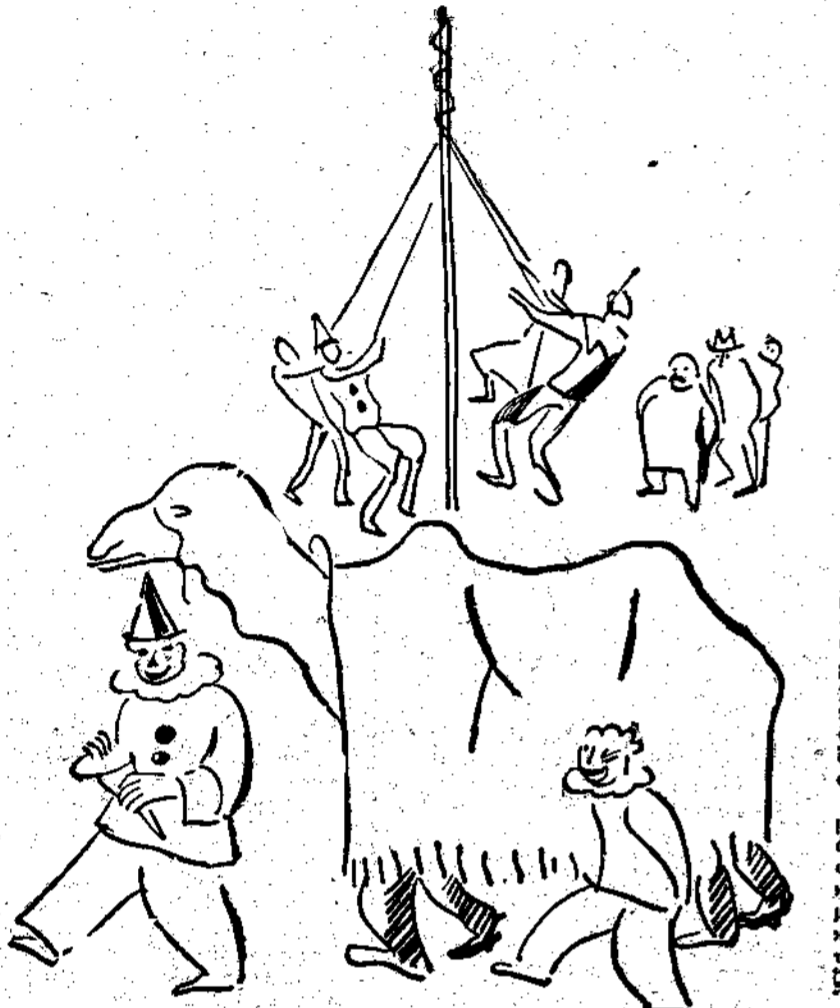
ATTIKON
...Ερωτά Φαύνη...
...Ερωτά Φαύνη...

ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ
...Ερωτά Φαύνη...
...Ερωτά Φαύνη...

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

ΤΟΥ Κ. Ε. ΤΖΑΜΟΥΡΑΝΗ

Τὸ ἀποκαρπικὸ γλέντι ποὺ ἄρχισαν καὶ συνεχίζονται μετὰ μεγαλύνουσαν ἐπισημοσύνην, φθάνει τώρα στὸ κορύφωμά του...

Καὶ τώρα, σφαιρῶντα, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν κεραιώδη τερρολογία στὴν παρασημασμένη ταβέρνα...

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ ΤΙ ΛΕΜΕ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ... ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Υπόχρεος εἶμαι νὰ ἀπαντήσω, ποὺ νὰ ἰστορήσω ἕως καὶ ποὺ δύσκολα ἀποτύχῃ, ἀπὸ τὸν ἐρωτηματολόγιό σου...

Ἡ οὐσία τῆς γυναικείας

Φίλες μου, Ἡ Βίση Μπαρούνη, ἡ συγγραφεύσα τοῦ περιήμοιου Γκράντ-ὸ-ἔλ...

Ἡ Βασίλισσα Μαίρη τῆς Ἀγγλίας, στὰ 1908, στὰ 1920, στὰ 1925, στὰ 1935. Ἡ οὐσία τῆς γυναικείας...

καὶ νικεῖ καὶ σηκώνεται νὰ φύγει. Ἔτσι ἕνας παλιὸς ὑπηρετὴς τῆς Βασιλείας...

Ὅσοι εἶδαν τὴν τελευταία φωτογραφία τῆς Βασιλομήτορος Μαίρης, κ' ὅσοι ἔφυγε νὰ δουν πολλὰς φωτογραφίας...

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ Κ. Ν. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ

Ἡ παρασημασμένη Κυριακή γίνονται στὸ Πανθεομαθὲν Στάδιο οἱ ἀγῶνες γυναικείου ἀθλοποδοσφαιρικοῦ ἀθλήματος...

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ

Τὸν γνωστὸ ποιητὴ κ. Τέλλου Ἄγρα τὸν βρήκαμε ἐν ἀγασίᾳ στὴν Ἑβραϊκὴ Βιβλιοθήκη...

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο μας δώσαμε το επίσημο πρόγραμμα της έκθεσης του 1937 του Παρισιού...

ΤΟ ΞΕΒΕΛΙΟ

ΑΛΕΚΟΥ ΦΩΤΙΑΔΗ: «Μύθοι»
'Ενα λογοτεχνικό είδος ακατέλληλο στην Ελλάδα...

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ: 20 εδάφια με έκταση 50 %...

ΜΟΥΣΕΙΑ: 'Εκτίηση στο άντιπαι τον δώδεκατονο 25-30 %...

ΓΑΛΙΚΟΙ ΣΙΑΦΡΟΑΡΜΟΙ: 'Εκτίηση 50 %...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΑΦΡΟΑΡΜΟΙ: Για ένα χρόνο έκταση ελαττώσει με έκταση 25 %...

'Εκτίηση για να διεκδικήσουμε τους τελεσίδικους...

Καθώς σπονδίαζα ανέλαβα σ'ι αξιολόγησε ο σχέσης...

Table with columns: ΥΠΟΚΑΜΙΣΙΑ, ΠΙΤΖΑΜΕΣ, ΠΙΤΖΑΜΕΣ, ΕΣΩΒΡΑΚΑ, ΓΡΑΒΑΤΕΣ ΜΕΤΑΓΕΩΤΕΣ, ΚΑΛΕΤΕΣ ΝΤΕΡΜΙΝ, ΦΑΝΕΛΕΣ ΑΘΑΝΤΙΚΕΣ, ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΥ ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: 'Εκτίηση στο εστιατήρια των λεωφορέων...

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: 'Εκτίηση στο εστιατήρια των λεωφορέων...

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: 'Εκτίηση στο εστιατήρια των λεωφορέων...

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: 'Εκτίηση στο εστιατήρια των λεωφορέων...

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

(Στη στήλη αυτή, που εγυναικίσθη από το προηγούμενο φύλλο μας...

ΛΟΥΤΟΧΛΙΝΑ ΟΜΟΥ ΠΕΡΑΝΘΗ-ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ...

ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΩΡΙΣ ΣΥΝΤΡΑΞΜΑΤΑ»...

«Επιστολή στον αδελφό μου τον Κωνσταντό...»...

ΒΙΒΛΙΑ ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΙΔΗΣ...

ΕΚΘΕΣΗ ΝΕΛΗΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ...

«Ο Χρυσός πλάγιος...»...

«Το μεγάλο πρόβλημα...»...

ΘΕΛΤΡΟ

«Υποπόδιο της παραπλοκής της «Κακοήγησης...»...

«Εποχὸς τοῦ Ἄγρου...»...

«Ποιήματα ἐπὶ τῶν ἀλλοιωτικῶν...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΟΙΗΝ: ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: ΤΟΜΠΟΣ, Σχ. 80, σελ. 6...

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ...

ΝΕΑ ΠΟΙΗΝ, μικρού λογοτεχνικού περιεχομένου...

«Οι τρεις αδελφοί...»...

«Οι τρεις αδελφοί...»...

«Οι τρεις αδελφοί...»...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ Β. ΠΟΠΑ

(ΣΥΝΕΛΕΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ 9 ΣΕΛΙΔΑ)
πρέπει να στρατολογήθουν από τη ζωή...

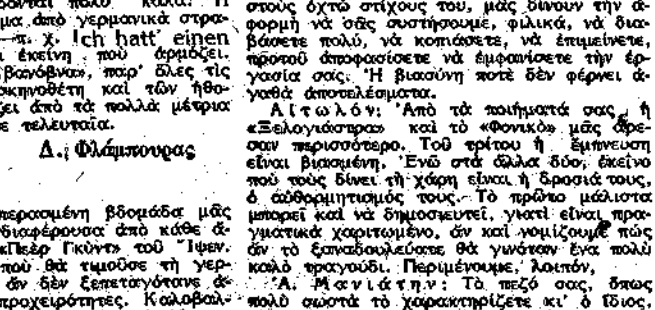
«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

«Ὁ καλὸς τοῦ ἀγροῦ...»...

MEΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Λόγω διαλύσεως τῆς Ἐταιρείας ΑΚΡΙΒΟΣ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΡΤΟΛΟΓΟΙ Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ
Δέχεται εις τὸ ἱατρείον του ΠΑΤΗΣΙΩΝ 107, Στάσις Ἅγγελωπολέου, Τράμ 2, καὶ 3.

ΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ - ΖΑΝ ΑΡΟΥΠ
'Εξυπνὴ Διαβολικὴν Ἀπικτὴν ΣΑΤΥΡΑ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ

ΑΠ' Τ' ΑΓΓΛΙΚΑ ΘΕΑΤΡΑ: 'Από ε' αριστερά στα δεξιά: 1) 'Ο ηθοποιός Κένεθ Κέντ στο ρόλο του Μπετόβεν στο έργο «Βουβές χορδές». 2) 'Η ηθοποιός Έντιθ Έφσονς στο ρόλο της Ραζαλίντας στο έργο «'Όπως σ'ας άρεσει» του Σαίξπηρ. Τό «'Όπως σ'ας άρεσει» πρόκειται να ε' ανεβάσει κατά τ' τέλη Μαρτίου ή Κοτοποιώλη με σκηνοθεσία του Σαραντίδη.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΩΝ «ΦΟΛΙ ΜΠΕΡΖΕΡ»

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ